5. EVROPSKÝ LEPIDOPTEROLOGICKÝ KONGRES

Ve dnech 6.-10.4. 1986 se sešel v Budapešti 5. kongres evropských lepidopterologů. Akce organizačně zajišťované zoologickým oddělením přírodovědného muzea v Budapešti se zúčastnilo asi 120 lepidopterologů ze 22 států a bylo předneseno přes 30 referátů. Jednání probíhalo postupně ve čtyřech tématicky do určité míry odlišně zaměřených sekcích, a to moderní taxonomie, zoogeografické a ekologické problémy, ochrana přírody a aplikovaná lepidopterologie. Přesto, že ve více než polovině přednesených referátů byly předmětem studia motýli ze skupiny Rhopadocera, neubralo to vůbec na jejich kvalitě a vesměs vysoké odborné úrovni. Řada ekologických i taxonomických problémů byla řešena moderními metodami, ať již se jedná o nejrůznější matematická, resp. statistická zpracování dat za využití počítačové techniky, modelování situací, analýzy na chromozomální, příp. biochemické úrovni atd. Charakter a úroveň referátů současně ukazovaly na zaměření i vyspělost lepidopterologie v jednotlivých evropských zemích. Značným přínosem byly i rozsáhlé a živé diskuse mezi jednotlivými účastníky každý den po skončení přednášek.

Trvalá nebo dokonce zvyšující se pozornost řádu Lepidoptera v mnoha evropských zemích je zcela pochopitelná. Jedná se o ideální skupinu nejen pro řešení specifických taxonomických, příp. zoogeografických problémů, ale řady dalších, ekologických, genetických i obecně biologických otázek. V několika referátech byl rovněž zdůrazněn význam mnohých druhů či skupin jako velmi vhodných indikátorů změn přírodního prostředí.

Závěrečné zasedání bylo věnováno diskusi o dalších trendech v evropské lepidopterologii, plánování a přípravě některých společných projektů, zejm. zpracování "Check-listu" a katalogu evropských motýlů, otázkám vydávání řady "Microlepidoptera palearktika" apod.

Zdárný průběh celého kongresu byl dán jednak vhodným výběrem místa konání v okrajové části Budapešti, ale zejména vynikajícím organizačním zabezpečením. V této souvislosti je nutné ocenit práci organizačního štábu v čele s Dr. A. Vojnitsem, pracovníkem Budapešťského muzea.

Je jen velkou škodou a do značné míry i ostudou naší lepidopterologie, že se tohoto sympozia zúčastnili z Československa pouze dva zástupci! Už také proto, že mnohé referáty mohly být výrazným odborným přínosem a poučením nejen pro lepidopterology zabývající se systematikou, ekologií či zoogeografií, ale např. i pro pracovníky ochrany přírody.

Zdeněk Laštůvka